

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۳/۲۵

بهرام صادقی

لجاجت های عبدالله و شرکا برای ملت ما دو میلیارد دالر تمام شد!

فشارهای سیاسی ۴ حمل ۱۳۹۹ پومپئو وزیرخارجه امریکا بالای اشرف غنی و ظاهراً بالای عبدالله برای توافق بالای یک حکومت مشترک به ناکامی مواجه شد. پومپئو عدم انعطاف پذیری رهبران افغانستان (غنی و عبدالله) را بی احترامی به خواستها و فداکاری های جامعه جهانی و عدم وفاداری به منافع مشترک امریکا-افغانستان خواند و برای فشار بیشتر بالای آنها کمک های ایالات متحده به افغانستان را یک میلیارد دالر در سال جاری و به همین مقدار در سال ۲۰۲۱ کاهش داد.

تقلیل یک میلیارد دالری کمکهای امریکا بالای عبدالله و شرکا هیچ نوع تأثیر منفی ندارد. زیرا ایشان در ذهن خود حکومت می سازند. حکومت ایشان هیچگاه نمی تواند جنبه فزونی پیدا کند. چه رسد به اینکه مسؤلیت ۳۵ میلیون نفوس افغانستان را بعهده بگیرد. حکومت خیالی عبدالله مترسکی است که برای ترساندن خارجی ها و امتیاز گیری از آنها ایجاد شده است. این کوشش عبدالله و شرکا تاحدی مؤثر هم بود. آمدن مایک پومپئو به کابل و فشار از جانب او بر اشرف غنی اگر از یکسو بخاطر عدم رهائی دسته جمعی ۵ هزار زندانی طالبان بود، از جانب دیگر پومپئو میخواست همان کاری را کند که جان کری ۵ سال قبل کرده بود. اما غنی اینبار زیر بار نرفت ولی ریاست شورای صلح را به او و چند پست وزارت را به شرکای عبدالله پیشکش نمود. اما عبدالله هم به کمتر از ۵۰ فیصد سهم در حکومت قانع نشد. بدین ترتیب پومپئو برگشت به کشور خود و تیر عبدالله و شرکا به خاک خورد. دیده شود گام بعدی ایران و روسیه چیست؟ حد اقل همین دوکشور در عقب لجاجت عبدالله و شرکا قرار دارند. هر تصمیمی که این دو کشور مداخله گر بگیرند، توسط عبدالله و شرکا تمثیل خواهد شد.

روسیه و ایران بارها بطور علنی خواستار شرکت نیرو های ذخیره خود در حکومت غنی شده اند. قرار خبری بی سی یک مقام وزارت خارجه ایران به خبرگزاری ایسنا گفته است: "ایران از سازش آقای غنی و آقای عبدالله برای تشکیل یک دولت فراگیر استقبال می کند." این سفارش یک همسایه پُر رو به غنی مبنی بر شرکت دادن عبدالله و شرکا در قدرت است. وزارت خارجه ایران هم قبل از سفر اخیر پومپئو به کابل، از خطر بحران برای منطقه در صورت شریک ساختن عبدالله و شرکا در قدرت هشدار داد. در رسانه روسی سپوتنیک دری میخوانیم: "نماینده خاص ولادیمیر پوتین، همچنین تأکید کرد که وزارت امور خارجه روسیه از تمام سیاسیون افغانستان می خواهد تا تناقضات را کنار بگذارند و یک دولت به رسمیت شناخته شده جهانی را تشکیل دهند." عبارته دیگر غنی باید نیرو های ذخیره روسیه و ایران را در قدرت شریک سازد تا روسیه حکومت او را برسمیت بشناسد. حال آنکه افغانستان از مؤسسه ملل متحد است و اکثرکشور های جهان آنرا برسمیت می شناسند. اگر روسیه افغانستان کنونی را برسمیت نمی شناسد، پس چرا کابلوف مرکز جاسوسی خود را که نام سفارت بالای آن گذاشته شده، از افغانستان خارج نمیکند؟

از سال ۱۹۹۲ الی ۱۹۹۶ انارشی تنظیمی افغانستان را بخاک و خون کشاند. عبدالله و شرکا مسبب همین بحران بودند اما از وحشت و دهشت که براه انداخته بودند، معذرت نخواستند و به آن افتخار میکنند. آنها از اینکه افغانستان را بار دیگر به بحران بکشاند هیچ باکی ندارند و از تخریب مجدد شهر ها و قریه جات ما با اسلحه ایرانی و روسی هم شرم نخواهند داشت. اما اکنون در افغانستان یک حکومت موجود است که قوای مسلح و نیرو های امنیتی کافی برای سرکوب هرنوع بغاوت در اختیار دارد. دولت را قانون اساسی مکلف به تأمین امنیت و ثبات سیاسی کشور

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

و عرضه خدمات حکومتداری به اتباع کشور ساخته است. حکومت افغانستان نباید بخاطر ارضای خاطر سفارت‌های معین اجازه بدهد افغانستان به میدان ترکتازی خرابکاران شناخته شده ای مبدل گردد، که تاریخ و وطن‌روشی و هویت ولی نعمتان خارجی شان اظهر من الشمس است.

با وصف اطمینان دهی غنی از بی تأثیر بودن تقلیل کمک های امریکا بالای زندگی روزمره مردم و بخش های حیاتی دولت افغانستان، نمیتوان انکار کرد که تقلیل یک میلیارد دالر بدون شک تأثیرات منفی خویش را بالای خزانه تقریباً خالی افغانستان و وضع بازار و اقتصاد مردم خواهد داشت. اما هیچ فرد افغان حاضر به مبادله حق حاکمیت ملی کشور خود با پول نخواهد بود. وقت آن است که فرد ملت ما برای خودکفائی کشور شان و ریشه کن کردن فساد و مفسدین جد و جهد کنند. یک مقوله قدیمی است که بدترین نوع وابستگی، وابستگی اقتصادی است. همه افغانهای داخل و خارج از کشور باید در کارزار رفع و ابستگی اقتصادی افغانستان را کمک کنند.

۵ حمل ۱۳۹۹

بهرام صادقی